

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikk		Osztályozás
	Szerző	Hely	
	Cím <i>A fővárosi kenyér.</i>	Idő	
	Forrás: <i>Független Magyarország</i>	Személy	
Mp.	1913 IX/18		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

664.6

"1913"

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A fővárosi kenyér.

A budapesti fogyasztó polgárt, a ki remény-séggel és bizalommal van eltelve a törvényhatóság atyai gondoskodása és szociális érveke iránt, a teg-mapi napon kellemellen meglepetés érte. Plakátok jelentek meg a főváros elárúsító helyein, a melyek egyszerűen bejelentik, hogy a főváros kenyérgyára főlemelte a kenyér árát.

Az emelés csak az egész barna kenyér árát kimélte: ez továbbra is 22 fillér marad. A félbarna és a fehér kenyér ára azonban kilónként két fillér-rel megdrágult. Amuz az eddigi 26 fillérről 28 fillérre, emez 30 fillérről 32 fillérre. A Kenyérgyár a tavalyi, harmadik üzleti év jelentése szerint 1912-ben összesen 10,129.728 kiló kenyeret termelt és hozott forgalomba. A napi termelés tehát 33—34 ezer kiló volt, s ez volt arra szánva, hogy a pékek uzsoráját végre valahára megtörje. Most aztán számot kell vetni azzal a jelenséggel, hogy az áraiban eddig oly állhatatos kenyérgyár maga is megdrá-gítja vagy 6.000.000 kiló pesti kenyér árát, vagyis a budapesti polgár fogyasztására 120.000 korona évi adót fog kivetni.

Világos, hogy a főváros árdrágító példaadá-sának általános áremelés lesz a vége, mert a pékek sem lesznek restek s utána csinálják majd azt, a mire a főváros maga tanítja meg most őket. Megvalljuk, nem állítjuk határozottan, hogy a pékeket ezen a téren mostanáig a főváros tartotta féken. A mit a főváros gyára eddig termelt, az az összes budapesti kenyérszükségletnek csak kis részét tette, s ez veze-

tett oda, hogy éppen most van szó a kenyérgyár egy, esetleg több milliós kibővítéséről.

A bővítés eszméjéről nyilatkozott is ma Fol-kusházy Lajos tanácsos. Éppen jókor, hogy elvegye tervétől a kedvünket — a plakátjával. De elvette a kedvünket már jóval az áremelés előtt az a körülmény, hogy a fővárosi kenyér kvalitása ellen egyre több kifogást hallottunk. A fogyasztók annak a ken-yérnek tulságos víztartalma és ízének megromlása ellen emeltek szót. Az meg csak a minap történt, hogy a kenyérgyár nyilvánosan meghirdetett árlej-tés mellőzésével 350 vagon lisztet vásárolt. Hogy milyen ár mellett, azt sehol sem közölték eddig, de a hallgatás arra vall, hogy a vétel nem felel meg a mostani hanyatló konjunkturának.

Ezek a tünetek már rég foglalkoztatnak ben-nünket és azt a meggyőződést érelik bennünk, hogy a kenyérgyár intézménye valami lerázhatatlan nyü-göt kénytelen viselni. Ezért romlott fokozatosan a mérlege, ezért mutatható ki a legraffináltabb mér-legfogások segítségével mellett is egyre kevesebb üz-leli fölösleget. Tavaly előtt 16.000 koronát, tavaly már csak 8167 koronát! Mondják ezt is úgy, hogy bizonyos kiadási tételekkel más üzemeket terheltek meg fedezetlenül.

És éppen, mikor e sorokat írjuk, Németer-szághból, a münkheni szövetkezeti, tehát nem nye-részkedő jellegű kenyérgyár jubileumi beszámoló-ját hozza a posta s ebből látnunk kell, hogy ez a gyár, melynek üzeme csak harmadrésze a főváro-sának, legutóbbi mérlegét 134.422 márka tiszta fö-lősteggel zárta, egy igen szolidnak látszó mérleg ta-nulsága szerint.

A főváros kenyérgyáránál tehát valami nagy belső baj van. Távol áll tőlünk, hogy a baj okát az illetékes ügyosztályban keressük. De miután ke-resni mégis kell, megtaláljuk ennek a bajnak az okát is ott, a hol a többiét: a főváros mostani külső irányításában. A gazdálkodás eredményeért ezt tesz-szük felelőssé, nem a jószándéku és tiszta törek-vésű tanácsot, melyet annyira szeretnek szidni

azok, a kik mindenért felelősek, bár félnek a fele-lősségtől! Ezeknek az igazi felelősöknek a kontó-jára kell írni, hogy az olyan szociális intézményt is, mint a kenyérgyár, tulajdonra beruházással indí-

tottak el utjára és évről-évre minden lisztszállítás al-kalmával megsarcolnak egvesek. A városítás esz-méjének nagyobb diességére!